

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد معماری بومی ایرانی و رابطه آن با معماری پایدار

محل انتشار:

کنفرانس ملی عمران و معماری در مدیریت شهری قرن 21 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مصطفی امیدی - دکتری تخصصی جامعه شناسی اقتصادی و توسعه دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

سیدعلی میراحمدی - کارشناسی ارشد شهرسازی، واحد سمیرم، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

خشایار عمادی - کارشناسی ارشد شهرسازی، واحد سمیرم، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مسئله معماری بومی (مربوط به گذشته کشورمان) در زمان و مکان خودش پایدار بوده و تکرار آن امری بیهوده است. در این مقاله استخراج ویژگی های قابل تکرار آن در راستای دستیابی به اهداف معماری پایدار، مورد نظر می باشد. پایداری به معنی ایجاد فرآیندی قابل تکرار می باشد و مفهومی است که بیشتر به عنوان اندازه ارزش یک روش به کار برده می شود. با این نگرش، درک اصول و ارزش های تکرارپذیر معماری بومی، بسیار با ارزش می باشد. روش این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی دارد. نتایج به دست آمده از این پژوهش به درک اهمیت نقش معماری بومی در ایجاد رویکرد پایداری در معماری منجر می شود.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، فرآیند معماری، معماری بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/805476>

